

съзнателния животъ. И туй въведение е толкова интересно, че отъ 8,000 години, откакто хора сте станали, все го учите, четете го, прочитате го, четете, прочитате и мжже, и жени, и всички, и още не сте го проучили, защото, ако бихте го проучили, щѣхте да го свършите, но още не е свършено. Сега, ако туй въведение на живота е толкова важно, че толкова хиляди години се иска, за да го проучите и разберете, каква ще бжде първата глава на живота? Азъ ви давамъ само символи да мислите. Яденето, това е първото въведение на природата, най-необходимото дѣло. А най-приятното нѣщо въ самосъзнателния животъ е музиката, пѣнието. Музиката е въведение на умствения животъ, и човѣкъ, който не знае да пѣе, той е „изгубена Станка“. Сега ще ме извините, азъ вземамъ това сравнение, което казватъ българитѣ, въ неговия добъръ и разуменъ смисълъ. Човѣкъ, който е прѣстаналъ да яде, да пѣе, да се моли, останалото е Станка безъ баща, майка и родство. А най-великото въ свѣта, това е молитвата. Слѣдователно, най-необходимото е яденето, най-приятното е музиката, а най-великото е молитвата, тя ни свързва съ Бога, съ туй, вѣчното, вжтрѣ въ себе си, което ни дава смисъла. Пъкъ молитвата е въведение на Божествения животъ. Тѣй че въ свѣта има три въведения. Въведение на яденето, въведение на музиката и въведение на молитвата. Нѣкой ще каже: „Защо трѣбва да се молимъ?“ Ще четешъ туй въведение, за да разберешъ вжтрѣшния смисълъ на свѣрхсъзнателния животъ.

Спира се Иоанъ и казва: „Защото Богъ толкозъ възлюби свѣта, щото даде Сина своего единогоднаго, за да не погине всѣки, който вѣрва въ него, но да има животъ вѣченъ“.

Това не е единъ актъ само на чувствувания, това е единъ актъ на най-възвишената Божествена мисль.

„Който вѣрва“, а вѣрата е принципъ на ума — едно състояние — за да го минете, вие трѣбва